

БАБА АНА ЙН ЊЕГУРА А ВЉЗУТ МОРУОЈИ

Гица, каре је факут йн Мала, акрескут йн сат да пје уорма с-а дус йн Германије, ће унђе а јешит йн пензије. Акума трајешће йн Зајчерј.

Вродата, кйнд а фостћиняр, а кулес порумви ла врум лок, ши зйљиљи аље алаће а тајат туљењи, ј-а лөгат йн малдаре ши ј-а факут глуц ка сә сә усуче.

Йнвро ђимињаца, тата-су ку мума-са с-а дус ђенуапће ла лок, йнкә а фост нуапћа ши његура, с-адукә туљењи акасә.

Кйнд а ажунс ла лок, јел а ласат фрингијиљи йн капәтију локулуј, ш-а йнчепут сә йнкаркә кару. А мјерс ку кару ђин глугә йн глугә. А йнкәркат тот ши јел с-а дус аколо ла капәтију локулуј, унђе а ласат фрингијиљи сә ле ја, ши сә леђе кару. Ама фрингијиљи н-афост аколо.

Йн локу лйнгә јиј а лөгат туљењи баба Ана алу Миша алу Ђину лу Колә, ши кйнд а вәзут кә Жику катә чјева, ј-а зйс: „Дака кац фрингијиљи, јећеље коло лйнгә љемн. Љ-а луат ши љ-а пус аколо тата Јон.“ „Кум тата Јон?“ а зйс Жику, „Пә јел а мурит йнәјинће ла о лунә ће зйље!“

„Дака кац фрингијиљи, јећеље коло лйнгә љемн. Ље л-о ши ле пусә аколо тата Јон.“

„Кум тата Јон?“ а зйс Жику, „Пә јел а мурит јестә о лунә.“

„Дака вриј фрингијиљи дуће аколо ши јаље“ а зйс баба с-а йндупљекат сә леце туљењи. Кйнд с-а дус аколо фрингијиљи а фост пје пйрч., лйнгә љемн. Љ-а луат, аљегат кару ш-а вењит акасә. Ла пәринцй ај луј љ-а повјесћит че љи с-а йнтймплат.

Ај бәтрињ а спус кә шћиу кә Ана вјеђе уамињи ај муорц кум сә пљимбә пим сат ши пје кймп, патрузәћ ће зйље дупә муарће.

Атйта сә йнвйрчешће суфљету лор аколо унђе а трајит

Повјесћа мј-а спусо Гица алу Рушец ђин Исйновйцу ал Мик.

Слободан алу Милә алу Кољица, Табаковйц.

БАБА АНА ЈЕ У МРАКУ ВИДЕЛА МРТВЕ ЉУДЕ - ВАМПИРЕ

Ђорђе који је порекло, из Малог Јасеновца, одрастао је у селу а потом је отишао у иностранство где је стекао пензију. Сада живи у Зајечару.

Неке године, кад је био млад, обрали су кукуруз на некој њиви а наредних дана су исекли кукурузовину за стоку, везали у снопове и оставили у копе да се осуши.

Неког јутра његови отац и мајка отишли су рано на њиву, још је била ноћ и мркли мрак, да колима доведу кући кукурузовину.

Када су стигли на њиву, он је оставио конопце на крају њиве и почели су да товаре. Ишли су од копе до копе. Натоварили су и он је отишао тамо где је оставио конопце да их узме и да вежу кола. Међутим није их било.

У суседној њиви је радила, односно везала је исечену кукурузовину, баба Ана и када је видела да Ђорђетов отац Живојин тражи нешто, рекла му је: „Ако тражиш конопце, ено су тамо поред дрвета. Узео их је и тамо однео тата Јон.“

„Како тата Јон?, рекао је Живојин, „па он је умро пре месец дана!“

„Ако хоћеш конопце, иди тамо па их узми“, рекла је баба и наставила да ради.

И заиста на његово изненађење, конопци су били на слогу поред дрвета. Узео их је, везали си кола и дошли кући, где су старим родитељима испричали шта им се десило.

Старци су им рекли да знају да Ана види у мраку мртве људе како шетају по селу и у пољу до четрдест дана после смрти. Толико се кажу, њихова душа врти тамо где су живели.

Причу ми је казивао Ђорђе Првуловић из Малог Јасеновца.

Слободан Цветић, Табаковац